

Âu Ơ Thơ Muốn Khóc

Mặt trời mọc buổi sáng
Mặt trời lặn buổi chiều
Người ta vẫn đắm chiều
Trước cảnh trời sáng, tối!

Không gặp Phật để hỏi:
"Phật có như thế không?"
Chắc không ai hài lòng
Lại cho mình bất kính?

Chúa ở đâu? Vô định
Mình biết đâu mà tìm?
Ngay như những con chim
Sáng bay, chiều về lại!

Trái tim nằm bên trái
Lẽ phải nằm trong tim!
Chuyện đó đã định ninh
Không sao thay đổi được...

Ngay như nói về nước

Yêu, ghét cũng tùy khi...
Tình Non Nước khắc ghi
Lũ lụt thì...khắc nghiệt!

Sống làm người, khổ thiệt
nên Phật mới đi tu!
Trước tượng Chúa, ta cầu
Cầu cho lòng yên ả!

Mặt trời không hề lạ
Ngày đêm chuyện bình thương!
Không hiểu sao văn chương
Độc tới là rắc rối!

Nhìn cảnh lụt, người lội
Nhìn cảnh lụt, nhà trôi
Việt Nam là cái nô
Âu ơ...thơ muốn khóc!

Trần Văn Lệ